52e jaar. -- Nr 126. — EERSTE BLAD. — Zaterdag, 21 October 1905.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

De personen die een ABONNEMENT nemen aan den *Postrijder* voor het jaar 1906, zullen het blad **kosteloos** ontvangen, van den dag hunner inschrijving tot aanstaande Nieuwjaar.

TONGEREN, DEN 21 OCTOBER 1905.

VAN ALLES WAT.

De aardappelenoogst bedraagt dit jaar slechts ongeveer de helf eener gewone opbrengst, zoodat deze slechts 10.000 kilogr. per hectaar zal opleveren. Ook hunne hoedanigheid laat in 't algemeen veel te wenschen over. In ons land worden bijna enkel tafelaardappelen verbouwd, waarvan gewoonlijk groote hoeveelheden naar Engeland en zelfs naar Amerika gaan.

Wegens den ongunstigen oogst ten onzent en den gunstigen in Engeland, is dit echter dit jaar niet het geval, zelfs worden er reeds aardappelen uit Duitschland en Nederland ingevoerd, alhoewel men zich daar ook niet op eene goede opbrengst mag roemen.

Er zullen overigens dit jaar veel fabriekaardappelen geëten worden, vooral door hen die niet 10 à 15 fr voor 100 kilo aardappelen kunnen besteden.

Alles doet voorzien dat de tafelaardappels duur zullen blijven en dat de voederaardappelen, gewoonlijk voor het vee bestemd, grootendeels door den mensch zullen genut worden.

***

Te Bergen heeft het godshuizenbestuur een nieuw reglement op het uitoefenen van den eeredienst opgemaakt, waarin onder andere schoonheden voortkomt :

De kapel van het gasthuis wordt gesloten ; de almoezenier mag niet meer in het gesticht komen ; de zieken die de geestelijke hulp verlangen moeten alle soorten van pleegvormen vervullen, formullen onderteekenen ; de nonnen mogen niet meer aan haren rozenkrans bidden, mogen geen kruis meer op de borst dragen en al de godsdienstige zinnebeelden moeten uit de zalen verdwijnen.

Dat alles wordt gedaan om « bij de zieken de vrijheid van godsdienst te verzekeren » zeggen zij.

De vrijheid van godsdienst... Van wien ? Van hen, die geen godsdienst hebben ?

Men merke wel aan, dat de gemeenteraad tot nu toe dit reglement nog niet goedkeurde ; maar dat het godshuizenbestuur die goedkeuring niet afwachtte om het in toepassing te brengen.

***

Over 20 jaar kostten de uit te deelen decoratiën der Leopoldsorde 10.000 fr. per jaar. Thans bedraagt het in de begrooting van buitenlandsche zaken ingeschreven crediet 30.000 fr.

En het schijnt dat men nog niet toe zal komen.

Als men nagaat dat ieder ridderkruis, 13 fr. 25 kost, kan men oordeelen hee veel ridders er jaarlijks worden gemaakt.

***

VERPLICHTEND ONDERWIJS. — Dinsdag drie weken geleden, heeft « *La Flandre libérale* », het Gentsche geuzenorgaan, op hare manier uiteen gedaan hoe de liberalen, als ze zullen meester zijn (!) het openbaar onderwijs voor de volkskinderen wenschen in te richten. Ook legt het bedoeld orgaan uit hoe men zal trachten te handelen om den schooldwang met de vrijheid van onderwijs over een te brengen :

« De ouders of voogden, wier kinderen » of onder toezicht staande weezen de » officieele school niet zouden bijwonen, » zullen gehouden zijn te bewijzen, dat » zij die doen onderwijzen, 't zij te huis, » 't zij in eene vrije school. Tot eenen » zekeren ouderdom gekomen zijnde, » zouden die kinderen over de stoffen van » 't lager onderwijs een examen onder- » gaan, en zij die daarin niet zouden » lukken, zullen de lessen der officieele » school moeten volgen. »

Zoodan, de leerlingen der vrije scholen zullen een examen moeten ondergaan, en die der officieele scholen niet ! En dat examen zal natuurlijk moeten plaats hebben voor een officieele jury, die niet zou nalaten de kweekelingen van het « papenonderwijs » in massa te « buizen. » En de leerlingen, die aldus mislukken, zullen gedwongen zijn, willen of niet, de leergangen der officieele scholen te volgen !

En dat heeten de geuzen organen de vrijheid van onderwijs eerbiedigen ! En de gelijkheid voor de wet, daar springen ze al niet minder gauw mee op.

Zouden de liberalen dan nog wel begrijpen wat vrijheid is?...Vrijheid schijnt voor hen hatelijken dwang en wraakroepende partijdigheid te wezen !

***

Onze lezers zullen opgemerkt hebben dat van de talrijke Chineesche studenten, die in Europa zijn, slechts 10 in Oostenrijk, 50 in Duitschland en in Frankrijk, 70 in Engeland en daartegen 100 in België werden geplaatst.

Een journalist vroeg daarvan de oorzaak aan eenen te Parijs gevestigden Chineeschen diplomaat.

— Het is, zegde Liou-Sché-Schuu, omdat België het onzijdig Europa uitmaakt

« Daarbij, wij hebben sinds lang bestendig betrekking met de Belgen, voegde hij er bij. Zij waren het, die de eerste spoorwegen bij ons legden.

» Daarbij is België een handeldrijvend en nijverheidsland bij uitmuntendheid. Het is Frankrijk en Duitschland in het klein, met al de groote hoedanigheden van deze beide landen behebt. Onze studenten hebben er eene goede school.

Geloof en Wetenschap.

Het is schoon en edel de natuur hare geheimen te ontrukken, de ontwikkelingsgeschiedenis der verborgen wezens te verklaren, hunne zeden na te vorschen, en de rol dien ze in de harmonie van 't heelal spelen, te bepalen. Het is schoon den bliksem langs eene roede in den schoot der aarde te versmachten, het woord van den mensch langs eenen draad naar de uiterste polen der wereld te zenden, het is schoon eenen druppel water in damp te veranderen die den mensch in zijnen triomfwagen door landen en vaneengerukte bergen voert.

Als gij zoo uwe macht ten dienste van 's menschen nut stelt, dan bewonder ik u, o wetenschap !

Maar als gij ze doet dienen om de zeden te bederven, om het geloof in de zielen te versmachten, om de volkeren wederspannig te maken tegen alle overheid, om de samenleving in eene onstuimige zee te veranderen, dan heb ik afschrik van u, dan vrees ik u als het machtigste werktuig van verdelging dat er in 's menschen handen verkeert.

Wetenschap en geloof zijn twee beken die in denzelfden stroom Eeuwige Waarheid hunnen oorsprong hebben, en bijgevolg met elkander nooit tegenstrijdig kunnen zijn. Hoe komt het dan dat op onze dagen zoovele verdwaalden het bestaan van den Heer en Schepper der natuur willen miskennen ?

't Is omdat ze oogen hebben om te zien, en *niet willen* zien, omdat ze ooren hebben om te hooren, en *niet willen* hooren, 't is om hunne dolle hoovaardigheid, dat God hunnen geest met blindheid heeft geslagen, opdat ze niet zouden zien.

Wanneer de groote Linnoeus de wonderschoone harmonie overwoog, die er bestaat tusschen de verschillige krachten en voortbrengsels der natuur, was hij telkens tot in 't diepste der ziel ontroerd, en riep hij in verrukking uit : Ik heb God gezien, ik heb hem verrast, de hand aan zijn werk, en ik ben als verstomd blijven staan bij het bewonderen zijner Almacht en wijsheid. »

DE EUVELDADEN
VAN DE
verwereldlijkte hospitalen.

Een dagblad geeft ter overweging aan de « goede jongens » der geuzerij die, uit haat tegen de kerk, de hospitalen willen verwereldlijken :

Er was in 't hospitaal van Dijon een arme kleine soldaat, die zeer ziek was, Théophile Martin, van het 37e linie. Hij was nauwelijks 19 jaar ! Een kind !

Zijne moeder had hem aan het vaderland geleend, zeggende : 't Is mijn zoon, maar hij is ook de uwe ! Gij hebt hem noodig voor uwe verdediging ; neem hem. Maar verzorg hem wel, en als hij zijnen tijd voldaan heeft, geef mij mijn kind weder ; want hij is de vreugde en het genot van mijnen haard. Geef hem dan aan zijnen akker, aan zijn werktuig, aan die hem beminnen weder ! »

En het kind vertrok voor die andere familie, — het regiment, maar hij werd ziek, zeer ziek. Men bracht hem naar het hospitaal. Zijne zwakheid was zoo groot dat hij zijne lakens bevuilde.

En op klagenden toon, zooals toen hij klein en bij moeder was, riep hij, dat men hem van lijnwaad zou veranderen....

En moeder doet zulke vuile werken met eene glimlachende liefde. Als men bemind dan geeft niets afkeer. Een Broeder, eene Zuster van Liefde ook doet met vreugde zulk werk.

Maar die moeders, die vrouwen met zoete en streelende oogen, met zachte handen, met onuitputbare goede harten, die de kleine zieke soldaten zoo lief hadden als hunne kinderen, en hun lijnwaad veranderden met de toegenegenheid der moeders, die waren voorheen in de hospitalen.

Om zich aldus zelf op te offeren vroegen zij slechts een stukje brood en een klein beddeken in eenen hoek, zeer dicht bij hunne lijdenden, met soms een klein verlof om eenige oogenblikken in de kapel te gaan bidden.

De geuzerij, helaas ! slaaf der joderij en vrijmetselarij, heeft deze moeders uitgedreven, en om hen te vervangen betaalde zij leeke verpleegers aan duren prijs.

Nu zekeren avond dat ons klein soldaatje stervend uitgestrekt lag op zijn besmeurd bed, waren deze... vertegenwoordigers der geuzen liefdadigheid aan 't kaarten in de zaal, op eenige stappen van den stervende.

Oh ! Wat hadden zij plezier en wat maakten zij lawijt.

En het arme kind zuchtte, kermde en smeekte voort, dat men hem toch zou helpen !...

Eensklaps springt een der spelers op, door dit gekerm verveeld en opgewonden. Vol toorn nadert hij het bed van den kleinen soldaat, trekt de deklakens wreedaardig van hem af en werpt alles op het hoofd van den zieken !

En dan, alsof hij eene zeer gewone zaak verricht had, gaat hij kalm tot de tafel weder en speelt voort !

Oh, deze maal kan het spel ongestoord voortgaan : men hoorde niets meer.

Maar des anderdaags, 5 September las men in de registers van den burgerlijken stand van Dijon :

« Theophile Martin, 19 jaar, soldaat van het 37e linie, overleden in het hospitaal.

De kleine soldaat had van lijnwaad veranderd : in plaats van lakens had hij het doodskleed !

En een der getuigen van dit afschuwelijk treurspel zeide : « De soldaten verpleegd in de hospitalen durven niet klagen. Zij verdragen alles in stilte, *zelfs den honger* ; want zij vreezen geen verlof te krijgen om hunne genezing te voltooien, indien zij de ziekenverplegers tegen hebben. »

N. D. R. Wat maken zulke feiten op de geuzerij ! De dooden stemmen niet, en vergaderen niet in syndicaten !

Arme diertjes.

De zwaluwen, op weg naar het Zuiden, zijn verleden week in Zwitserland overvallen door sneeuwbuien, die voor een groot getal van de arme dieren noodlottig zijn geworden. In sommige plaatsen vielen ze bij honderden neer. Te Luzern heeft de ornithologische vereeniging zich hun lot aangetrokken ; de diertjes, die nog levensvatbaar schenen, werden gevoederd en daarna, goed ingepakt, per Gotthard-sneltrein naar het zonnige Zuiden gezonden. De conducteur en het statiepersoneel van Chiasso hebben daar vrijdag morgend 200 stuks losgelaten. Er waren onderweg slechts drie zwaluwen dood gegaan. De ornithologische vereeniging te Luzern heeft dus voldoening van haar werk en wil dit bij voorkomende gevallen voortzetten.

Buurtspoorweg
Hamont-Brée-Tongeren-Waremme.

De voorloopige studie met plan der sectie van Tongeren naar Waremme aangenomen zijnde, zoo zullen wij ons de moeite geven eene dergelijke studie te maken van het gedeelte tusschen Brée, langs Mopertingen, en Tongeren.

Ook verhopen wij dat al de belanghebbende gemeenten het werk, dat wij ons ten hunnen voordeele opleggen, zooveel mogelijk zullen vergemakkelijken.

Ziehier de inlichtingen welke de Heeren Burgemeesters, Schepenen en Secretarissen van iedere gemeente, zoo spoedig mogelijk zouden moeten geven :

1e De juiste bevolking en het getal der huisgezinnen of bewoonde huizen.

2e De oppervlakte der landerijen die jaarlijks met suikerbeetwortels beplant worden.

3e De oppervlakte der boomgaarden, fruit gevende voor den handel, zooals : appelen peren, pruimen, kersen, noten, enz.

4e De oppervlakte der aardappellanden (handelswaar).

5e De beetwortels en fruit per 1000 kilos, verbruikt in ieder siroopfabriek.

6e Het getal tonnen bier, uitgeleverd naar naburige dorpen, door iedere bierbrouwerij.

7e Het getal brikken, per duizend, dat in iedere brikkenbakkerij gemaakt wordt.

8e Indien er zandgroeven en kiezelgroeven bestaan, hoeveel zand en kiezel er jaarlijks verkocht wordt aan andere dorpen.

9e Het getal varkens die jaarlijks in de gemeente gevet worden, en het getal hoornbeesten die jaarlijks verkocht en uitgeleverd worden, enz. enz.

10e Het getal kinderen der pensionnaten.

Opmerking. — De gemeenten waar eene ijzerenwegstatie of kanaalkom bestaat, zullen opgeven de ladingen en lossingen en de soort der koopwaren per 1000 kilos.

Ziehier de gemeenten die deze inlichtingen te geven hebben:

Brée, Gerdingen, Reppel, Opitter, Wijshagen, Neer-Glabbeek, Gruitrode, Opoeteren, Op-Glabbeek, Asch, Sutendael, Gellick, Eygenbilsen, Hoelbeek, Waltwilder, Mopertingen, Rosmeer, Martenslinde, Groote-Spauwen, Kleine-Spauwen, Vlijtingen, Ryckhoven, Membruggen, 's Heeren-Elderen, Berg en Tongeren.

De gevraagde inlichtingen moeten op het Secretariaat (Stadhuis) te Tongeren toekomen, of wel bij den ondergeteekenden.

Zoodra de inlichtingen gegeven zijn, zullen de vereischte stukken dadelijk en vervolgens opgemaakt worden, om door iedere gemeente-overheid onderteekend te worden.

De gemeenteoverheden moeten geen ander bericht meer verwachten. Zij moeten op de hierboven gestelde vragen antwoorden.

Tongeren, den 18 October 1905.

FR. H.

Stads- & Provincienieuws.

De *Postrijder* van heden bestaat uit **twee volle bladen**.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. VANDERYST alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 16 NOVEMBER.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld: 330 zoeien en kalveren, 264 vette varkens en 1336 magere varkens, schapen, 1, paarden, 328.

Installatie van den Z. E. H. Deken

op maandag 23 October, om 11 ure.

De Maatschappijen der stad worden dringend verzocht zich te doen vertegenwoordigen door hunne vaandels, vergezeld van eenige hunner leden. — Vergadering Piekelpoel om 10 1/2 ure.

Wij hopen dat dien dag al onze medeburgers hunne huizen zullen bevlaggen.

MEDEGEDEELD.

Gelijk wij reeds aangekondigd hebben, zal de installatie van onzen nieuwen Deken, den **Z. E. H. Theunissen**, aanstaanden maandag, om 11 ure, plaats hebben.

Mgr Schoolmeesters, Groot-Vicaris, zal de plechtigheid door zijne tegenwoordigheid vereeren.

Na de godsdienstige plechtigheid in de kerk, uitvoering van eene gelegenheidscantate, muziek van M. Fr. Vrancken.

's Avonds, serenade door de Harmonie der Concordia.

Herziening der kiezerslijsten.

De kiezerslijst voor 1906-1907 is ter beschikking der katholieke kiezers in het lokaal van den VOLKSBOND ST-MATERNUS (Hondstraat). Al de katholieken zijn dringend verzocht dezelve te komen raadplegen, 's maandags, 's dinsdags, 's donderdags, van 9 tot 12 ure 's morgens, en 's zondags van 4 1/2 tot 6 u. 's namiddags, zich te verzekeren of hun naam ingeschreven is met het getal stemmen waarop zij recht meenen te hebben en desnoods de vergissingen vast te stellen.

Hunne reclamatiën worden ontvangen tot 31 October en zullen dan aan het gemeentebestuur overhandigd worden.

Bericht. — Ter gelegenheid van de FOOR VAN LUIK zal de volgende nachttrein ingericht worden op zondagen 22 en 29 October, tusschen Luik-Jonfosse en Hasselt :

Liége Jonfosse D.	11,58
» Palais	12,3
» Vivegnies	12,10
Herstal	12,16
Milmort	12,28
Liers	12,35
Villers Jup.	12,42
Glons	12,52
Nederheim	12,58
Tongeres	1,8
Hoesselt	1,19
Bilsen	1,24
Beverst	1,31
Diepenbeek	1,38
Hasselt A.	1,47

Te rekenen van Herstal zal deze trein enkel reizigers opnemen voorzien van terugkaarten of abonnementen.

De volgende speciale treinen zullen 's zondags ingericht worden, te beginnen van 22 October tot 5 Novemb. aanstaande inbegrepen, tusschen Tongeren en Luik Vnis :

Tongres D.	9,9	Liége Vnis D.	7,2
Nederheim	9,16	Herstal	7,8
Glons	9,24	La Préalle	7,16
Liers	9,40	Milmort	7,25
Milmort	9,47	Liers	7,33
La Préalle	9,55	Glons	7,47
Herstal	10,0	Nederheim	
Liége Vnis A.	10,5	Tongres A.	7,56

De zittijd van het **Hof van Assisen van Limburg**, voor het vierde kwartaal 1905, zal te Tongeren geopend worden op maandag 27 November aanstaande, onder voorzitterschap van M. Verkissen, Raadsheer bij het Beroepshof van Luik.

Ketsingen. — 75e VERJARING VAN 's LANDS ONAFHANKELIJKHEID. — Zaterdag 21 October, aankondiging der feesten door kanonschoten.

I. Zondag, 22 October, om 2 uren, vorming van eenen stoet, Op den Dries. — II. Verscheidene volksspelen. — III. 's Avonds prachtig vuurwerk, vervaardigd en afgestoken door L. C. van Ketsingen.

De stoet zal opgeluisterd worden door nationale gezangen.

Kerk van Wintershoven.

Volle allaat te verdienen onder de gewone voorwaarden door allen die in deze kerk zullen bidden tot intentie van den Paus, op 1e November (*Allerheiligendag*), op welken feestdag de geloovigen van den omtrek gewoon zijn in al hunne noodwendigheden te komen aanroepen : de HH. Landoaldus, Amantius, Adrianus, Julianus, Vinciana, Adeltrudis. Landrada, Lambertus, patroon van ons bisdom en meer anderen die hier geleefd hebben, begraven zijn geweest en menigvuldige mirakelen verricht hebben.

De beroemde relikwieën, door Mgr den Bisschop van Luik in 1897 plechtig naar hier overgebracht, zullen gedurende de octaaf uitgestald, en na de goddelijke diensten ter vereering aangeboden worden.

Orde der goddelijke diensten :

Op Allerheiligendag : 1e Mis om half zeven ; 2e Mis met preek om 8 ure ; de hoogmis om 10 ure.

Op Allerzielendag : de plechtige zielmis voorafgegaan van de Lauden, om half negen.

Zondag onder de octaaf, de hoogmis om half tien.

Op de werkdagen de Mis om 7 ure.

Lanaeken. — In het St-Annagesticht alhier bestaat eene heelkundige cliniek waar de zieken verzorgd worden door de Eerw. Kleine Zusters van den H. Joseph. De drie doctoors specialisten ontvangen in consultatie alle maandagen van 4 tot 6 uren en alle vrijdagen van 12 tot 6 uren.

De operaties worden gedaan zonder pijn voor den zieke en zonder hem in slaap te doen, en dat door een gansch nieuw middel dat geheel zonder gevaar is.

Schrijven voor doctorszaken aan doctor Lejeune ; voor bestuurzaken aan den Aalmoezenier van het gesticht, Lanaeken.

Tandarts. — *M. Louis HIRSCH*, heelmeester- werktuigkundige- tandarts, 5 Gymnasestraat, VERVIERS. Raadplegingen te **Tongeren.** Hotel van den Helm, **'s donderdags,** van 10 tot 3 ure.

Beveelt zich bijzonder aan voor het plaatsen van *kunstgebitten*.

Sint-Truiden. — DE GEMEENTERAAD. — Onze gemeenteraad gaat den Koning bedanken voor de aanmoedigende woorden welke hij uitgesproken heeft nopens de mijnkwestie, bij zijn bezoek van den 3 September, te Hasselt.

— BEROEPSONDERWIJS. — Onze gemeenteraad gaat zich binnenkort bezighouden met het beroepsonderwijs.

't Is zeker een der schoonste werken, die er kunnen tot stand gebracht worden.

OFFICIEELE AKTEN.

M. Mahy (A. A. T. A.) candidaat-notaris te Antheit, is notaris benoemd te Oreye, ter vervanging van den heer Jamoulle.

Bij koninklijk besluit van 17 October 1905, is de heer Frère (C.) bestuurder 4e klas in het beheer der gevangenis, te Hasselt, bestuurder te Brussel benoemd.

De herinneringsmedalie der regeering van Z. M. Leopold II is verleend aan MM. Graat de Hemricourt de Grunne, Graaf de Renesse, Keesen, Meyers en Baron Whettnall, Leden van den Senaat, en aan MM. Cartuyvels en Helleputte, Leden der kamer van Volksvertegenwoordigers.

STANHOPE
DE
Amerikaansche detective.

(22ste vervolg.)

Uitgeput in haar stoel gezonken, luisterde zij met schijnbare kalmte, maar inwendig wanhopig, naar het vernederende voorstel van het wijf.

— Kan ik dien man niet zien ? vroeg Lea na eene poos.

— Niet vóór ge toegestemd hebt in zijn voorwaarden.

— Zal hij niet daarvan af te brengen zijn ?

— Neen, in geen geval. Hij wil trouwens ook niet anders met u onderhandelen dan door mij.

— O, dan heb ik op geen medelijden meer te hopen !

— Dus ge stemt toe ? vroeg Sibylle, onbewogen. Om der wille van het kind moogt gij niet weigeren.

— Laat mij tot dezen avond tijd om na te denken ! zegde Lea, wier opgewondenheid geweken was voor eene plotselinge moedeloosheid.

— Mij wel, sprak de oude, maar vergeet niet, dat elk uitstel en elke weifeling gevaarlijk is.

Zij verliet de kamer en de ongelukkige jonge vrouw bleef alleen. Een bittere smart deed haar hart krimpen. Zij had gemeend, dat de lijdenskelk tot den bodem geledigd was, doch het noodlot had nog erger voor haar bereid. Het was niet genoeg, dat zij den uitersten stap van verdeemoediging had gedaan door een toevlucht te zoeken bij hen, die zij in het diepst harer ziel verachtte, nu moest zij ook nog zichzelf ten offer brengen.

De gedachte wond haar zoo op, dat de pas geweken koorts weer in haar aderen begon te woelen.

— Wat moet ik doen ? Wat moet ik doen ? prevelde zij in wanhoop.

Haar geheele zijn verzette zich tegen de gedachte, die duivels in menschelijke gedaante te gehoorzamen — maar moest zij niet voor Daisy dat offer brengen, zij, de uitgestootene, die eigenlijk niets meer te verliezen had ?

Door zulke overwegingen trachtte zij moed te winnen voor het zware besluit, en toen Sibylle een uur later naar haar kwam zien, verraste zij die met de verklaring, dat ze bereid was, het gevraagde offer te brengen.

— Dus ge wilt werkelijk met dien man trouwen, liefje ? riep de oude, met moeite hare vreugde verbergend.

— Ja, als het zijn moet. Waar is hij ?

— O, niet ver. Ge stemt dus toe in alle voorwaarden en ge zweert woord te houden.

— Ik wil alles doen, als ik zeker kan zijn dat Daisy Burton ongedeerd teruggebracht wordt.

— Nu goed... dan zal ik het Frans zeggen.

— Frans ! ?... Verbijsterd staarde Lea haar aan. Meent ge uw zoon ? Die ontvluchte tuchthuishoef ?

— O, dat behoeft ge zoo niet uit te schreeuwen. Ja, het is Frans.

Lea bracht de hand aan haar hoofd. Zij kon den samenhang niet vatten.

— Hoe kan het Frans zijn ? stamelde zij. Ge zegt toch, dat hij uw zoon is !

— Dat is hij, en daarvoor schaam ik mij in het geheel niet.

— Ja, maar... wie... ben ik dan ? kwam het sidderend over Lea's lippen.

— Gij ?... Sibylle bedacht zich een oogenblik. Gij ? Och, het behoeft nu niet langer verzwegen. Gij zijt...

— Niet uw dochter ? Het klonk als een jubelkreet. Niet uw kind ?

— Neen. Wij hebben u enkel aangenomen en grootgebracht. Aan ons hebt ge te danken wat ge geworden zijt.

Lea hoorde niet meer, wat de vrouw sprak. Met gevouwen handen stond zij daar, de oogen ten hemel gericht.

— God, ik dank u voor deze weldaad ! Vergeef mij, wat ik had willen doen ! O, welk een geluk !

Deze blijdschap beviel Sibylle in het geheel niet. Maar wat zou ze zeggen ? Vroeger of later had Lea het toch moeten vernemen. En als zij maar inging op de gestelde voorwaarden, was er toch niets verloren.

Terwijl zij zich nog met deze gedachten bezig hield, vertoonde Frans zich aan de deur. Het was de eerste maal, dat hij zich in Lea's kamer liet zien. Toen de jonge vrouw hem zag, kwam eene straal van hoop in haar oog. Zij richtte zich op, en op een toon, die Sibylle zoowel verbaasde als verontrustte, sprak zij tot haar :

— Een uur geleden nog hield ik mij voor het ongelukkigste wezen op aarde, hulpeloos in uwe handen overgeleverd, zonder een ander levensdoel dan de bevrijding van Daisy Burton. Nu echter...

De oude viel haar in de rede met een toornigen kreet en wilde haar te lijf ; doch bliksemsnel had Frans den arm zijner moeder gegrepen en teruggetrokken.

— En echter...? zoo wendde hij zich bedaard tot Lea.

— Weet ge van het voorstel, dat deze vrouw mij heeft gedaan ? vroeg Lea, hem vast aanziende.

Frans knikte en antwoordde ruw lachend :

— Mijn oudje waagt het niet, iets buiten mijn weten te doen.

— Zij heeft mij ook gezegd, dat gij Daisy kondt terug vinden.

— Zoo ! Heeft ze dat ?

— Gij alleen wist waar het kind was, zegde Lea dringend.

— Hm ! Hm !

— En gij wildet het maar onder eene voorwaarde aan de zijnen terugbrengen.

— En die was ?

— Dat ik — met u trouwde.

Een eigenaardige uitdrukking vloog over het gelaat van den ontsnapten gevangene.

— Nu ja, zegde hij aarzelend, mijne oude neemt het niet altijd zoo nauw met de waarheid, maar ditmaal heeft ze gelijk gehad. Hoe bevalt u het voorstel ? vroeg hij cynisch.

Lea zag hem minachtend aan en wendde zich weer tot Sibylle. Hare oogen fonkelden, haar lichaam beefde van verontwaardiging.

— En aan dien man wildet ge mij boeien ? In het geloof, dat ik uwe dochter was, gaf ik uit wanhoop mijne toestemming. Maar nu ik weet, dat geen druppel van uw bloed in mijne aderen is, is uwe macht over mij verdwenen. Tot geen prijs neem ik dat voorstel aan.

— Wat ? Als een tijger barstte Sibylle uit. Gij wilt Frans niet trouwen ?

— Nooit ! Ik ben niet meer bang voor u. Uit schaamte voor de wereld, om door te gaan voor uwe dochter — de dochter van zulke ouders — heb ik mij laf laten dwingen. Maar nu lach ik om alle dreigementen. Ik zal naar de mijnen terugkeeren, Daisy vinden en van u rekenschap vorderen.

— Daisy vinden ?... Het wijf grijnsde hoonend. Neen, dat zult ge niet. En let op mijne woorden : het kind zal nooit weer het daglicht zien. En als gij niet toestemt morgen de vrouw van Frans te worden, dan zal de politie u hier weghalen als de moordenares van Jozef Siebel.

Als door den bliksem getroffen, deinsde Lea terug. Aan die beschuldiging, welke zij met geen enkel bewijs zou kunnen weerleggen, had zij niet gedacht. Zou zij, op het oogenblik dat zij zich uit de klauwen van die vrouw gered waande, toch nog vallen als een offer van hare laagheid. Dit was haar te machtig. Zij duizelde en zou gevallen zijn als Frans haar niet had opgevangen.

Met eene zorg, die Sibylle ten hoogste zeer bevreemdde, legde hij de bewustelooze op haar bed.

— Nu hebt ge wat schoons uitgericht ! zegde hij barsch tegen de oude. Wilt ge dat ze onder onze handen sterft ?

— Wat geeft dat ? We hebben nu toch niets meer aan haar.

— Zoo, dacht ge dat ? Neen, hoor, die maken wij wel tam, maar zij moet in leven blijven.

— Och kom, dat kopstuk zal niet toegeven.

— Ik zeg van wel. Ik heb uwe kunsten al beproefd, nu probeer ik. Zorg eerst, dat ze weer bijkomt ; voor de rest zorg ik. Als de doktor komen moet, haal hem dan ; of liever, ga er heen en laat u wat voor haar geven, een slaapmiddeltje, bij voorbeeld.

Sibylle was vol bewondering voor de slimheid van haar jongen en deed haar best Lea tot bewustzijn te brengen. Dit gelukte, doch hare kracht was uitgeput ; bleek lag zij in haar kussen ; van de laatste voorvallen had zij slechts een blauw besef.

Sibylle ging, op raad van haar zoon, doktoor Bayless opzoeken. Zij trof hem thuis en was zeer tevreden, wijl hij geen onnoodige nieuwsgierigheid toonde, alles geloofde wat zij zegde en zich er toe bepaalde, haar een medicijn mee te geven.

— Zoo'n instorting na lange koortsen, komt dikwijls voor, zegde hij ; de zieken blijven niet rustig genoeg. Hier, geef van deze droppeltjes de zieke driemaal daags een lepeltje in en dan 's avonds een poeder. Niet meer, begrepen ? Rust en goede verpleging moeten het overige doen.

Nauwelijks thuis, gaf Sibylle de zieke van de droppels.

— Ge kunt ze gerust innemen, zegde zij ; het is geen vergif. Ik heb heelemaal geen plan u naar de andere wereld te zenden, maar wil u in leven houden, niet om mij, want ik wil voorts niets meer met u te doen hebben, maar om Frans. Ge moet het nu verder maar met hem in orde brengen ; die laat zich niet zoo gemakkelijk afschepen.

Lea zag het hulpelooze van haren toestand in. Zij nam de droppeltjes, wier bedarende werking zich spoedig deed gevoelen. De overspannen zenuwen kwamen tot rust, de pols was regelmatiger en zij had een weldadig gevoel van moeiheid. Na een half uurtje meende zij in de andere kamer de stem van doktor Baylesse te vernemen. Zij had zich niet vergist. De doktor was plotseling gekomen, ontsteld, opgewonden, met eene flesch in de hand.

Haastig vroeg hij aan Sibylle of zij de zieke al van de droppels had gegeven. En toen deze bevestigend antwoordde, verlangde hij dadelijk bij Lea gebracht te worden ; er was een noodlottige vergissing gebeurd : door onverklaarbare verstrooidheid had hij de verkeerde flesch genomen. Hij moest spoedig maatregelen nemen, daar de gevolgen gevaarlijk konden worden.

Sibylle liet hem in de kamer der zieke.

Verwonderd staarde Lea den doktor aan, die een vinger tegen den mond legde, ten teeken dat zij moest zwijgen en haar den pols voelde. Toen wendde hij zich tot Sibylle :

— Ik heb warm water noodig. Wilt ge mij een kanneken geven ? En mag ik u verzoeken elk gedruisch te vermijden ? De zieke heeft de uiterste rust noodig.

Terwijl de doktor naast Lea's bed zat, ging Sibylle in de andere kamer, om het warme water te halen.

— Nu, oude, riep Frans luid, dat is ook stom, dat ge hem daar binnen met Lea alleen laat !

— Stil ! stil ! fluisterde Sibylle ; maak geen lawijd !

Frans deed of hij heel verbaasd was over die teederheid van zijne moeder voor Lea ; toen sloop hij op de teenen naar de deur, om te luisteren. Hooren kon hij niets, doch door het sleutelgat zag hij, dat de doktor eene hand had opgeheven, als hield hij een voorwerp daarin. Zeker zijne horloge, waarmee hij den polsslag controleerde.

In werkelijkheid was het een klein, dichtbeschreven kaartje, dat de geneesheer in zijne holle hand verborgen, Lea liet zien. Eerst verbaasd, toen vol belangstelling las zij den inhoud, terwijl Bayless hare gelaatstrekken waarnam :

Het kaartje bevatte het volgende :

« Geef hem schijnbaar alles toe ; op het juiste oogenblik zal ik er zijn en zorgen, dat u geen leed geschiedt. Tot het uiterste zal het niet komen. Doe of ge bestendig verdoofd zijt door de medecijnen. Vertrouw op mij ; spoedig is aan alle leed een einde.

» STANHOPE. »

Driemaal las Lea deze woorden, met stijgende ontroering. Zij bedwong zich echter met groote geestkracht en gaf enkel door een blik, eene lichte beweging te kennen, dat zij de boodschap begrepen had, die haar met hoop vervulde.

Toen Sibylle met het warme water kwam, zag zij Lea onbeweeglijk, met half gesloten oogen liggen.

Lea hoorde met stille belangstelling naar de inlichtingen, die de doktor aan Sibylle bij het afscheid gaf.

— De zieke zal de eerste dagen meestal wat

Maladies de la gorge du nez et des oreilles. **Docteur Sonval**, médecin spécialiste, RUE DES CHAMPS 31 Liége, consultations de 8 à 10 h. et de 2 à 4 h. le dimanche de 8 h. à 10 h.